

Halálozási jelentések.

F. é. ápr. hó 20-án halt meg *Végh* Anna testvérnőnk 49 éves korában, türelemmel viselt nehéz szenvedés után. 3 éven volt a kassai gyülekezet tagja, miközben állandóan igyekezett hűségesen szolgálni az Urnak. Reméljük, hogy csakhamar viszontlátjuk egymást.

*

F. évi május 2-án egy kedves testvérnőnk, *Róth* Mária tért utolsó nyugalmára. Alulirotnak alkalmá volt nagy számu tömeg előtt a mi Krisztusban való reménységünkről bizonyosságot tenni. A mi öreg testvérnőnk a Megváltóban való élő hittel szunnyadt el, azzal a tudattal, hogy minden bűnei megbocsájtattak. Örömmel és készségesen vett búcsut ettől a világtól. Szerette nagyon az Ur igazságát és a fogarasi gyülekezetnek régi tagja volt.

Wegener Adolf.

*

1916 július 21-én halt meg Vecsésen *Tóth* Györgyné testvérnőnk 51 éves korában. Temetése jul. 23-án volt. A gyászháznál valamint a sírnál *Herbert* testvér intérte a gyászoló közönséghez a vigasznak szavait. Reméljük, viszont látjuk egymást!

A missiómunkára a következő adományok folytak be:

Az igazság egy barátjától . . . K 200.—
Egy siklódi testvértől . . . " 10.—
Egy dridivi testvértől . . . " 30.—
Az erdőfülel gyülekezettől . . . " 20.—
Egy katona testvértől . . . " 5.—
A Zsidó missióra . . . " 5.—
Kondert T. testvértől . . . " 30.—
Egy budai barátától . . . " 15.—
Lauf Árpád től Jul., aug. hó " 15.—
Egy budapesti barátától . . . " 10.—
Egy amerikai testvértől . . . " 100.—
1916. szeptember 5-én.

A pénztáros.

A legközelebbi jövőben összes eddig megjelent magyaryelvű traktáinkat és füzeteket egybekötve szándékozunk kiadni. A könyv különböző bibliai tanulmányokat tartalmaz, különösen pedig jelenvaló igazság több pontjával foglalkozik.

A könyv ára 5.20 K
Szíves megrendeléseket kérünk már most hozzánk beküldeni.

A pénz előleges beküldésénél a megrendeléseket portómentesen szállítjuk. *A kiadóhivatalt.*

Az erdélyi menekült testvéreink érdekében!

Közudományú dolog, hogy az ellenségnek keleti határainkon való betörése, nagyszámú lakosságot kényszerített arra, hogy otthonát elhagyja és máshol keressen magának menedéket az ellenség elől. Ezen menekültek között vannak testvéreink is mintegy 15 gyülekezetből. Közülük egyeseknek címét már sikerült megszeroznünk. Testvéreink áldozatkészsége feneltővé tette, hogy segítsünk ott, ahol segítségre szükség van. Ezért pénztárunk és a menekültek nevében ezután is köszönetet mondunk a hozott áldozatokért. Az adományokat azonnal a kívánt helyre juttatjuk. Tegyük jól mindenkivel, elsősorban pedig hittestvéreinkkel! Az adományokat folyóiratunk útján nyújtazzuk. *Huenergardt J. F.*

Testvérek!

Ki volna hajlandó egy hívőnek gyermekét mint tanoncznak, valamely iparágra elfogadni. A fiu 14 éves, egészséges, testileg eléggé erős. Czímem *Pepper József, Pestri-ut 18. Kassa.*

"Evangeliumi munkás"

Megletlenik negyedéveként.

Kiadja:
A valiasos iratok nemzetközi kiadóhivatala
Budapestben.

Szerkesztőségi bizottság:

Huenergardt J. F., Zetner A., Kessel Fr.

Feljelős szerkesztő *Huenergardt János F.*

Valliasos Iratok Nemzetközi Kiadóhivatala
Budapest, V., Katona József-u. 28., I. 5.

Amerika részére: *Review & Herald Publ. Assn.*
New-York City, 32. Union Square East.

Jakab M. H. könyvnyomdája Budapest, II., Corvin-tér 5.

Evangeliumi munkás.

"Mindenik az ő jutalmát veszi az ő munkája szerint." 1. Kor. 3, 8.

IX. évfolyam.

Budapest, 1916.

4. szám.

1. Missióprogram. 1917. január 6-ára.

Buzgalom.

1. Mily tekintetben példaképünk Krisztus? Zsolt. 69, 10.

2. Mily hatással lesz buzgalomunk másokra? 2. Kor. 9, 2.

3. Mennyi időn át legyünk buzgók? Gal. 4, 18.

4. Miben legyünk buzgók? Tit. 2, 14.

5. Mi legyen legszentebb kötelesség érteztünk? Ap. csel. 26, 29. Rom. 10, 1.

6. Miért harcoljunk lelkesülten? Judás 3.

7. Miért van a mai időben, korban oly nagy szükségünk a buzgalomra?

Nincs veszíteni való időnk a vég közel van. A veszélyek csakhamar lehetnénné teszik a helyről-helyre járva végzendő missiómunkát. A lehető leggyorsabban munkához kell látunk, ha eredményt akarunk elérni. Az Isten által nekem adott világhosszág által tudom, hogy a sötétség hatalmasságai minden erejüket mozgásba hozták, hogy farkas-hoz hasonlóan elragadják zsákmányukat. Még most alkalmunk van figyelmeztetni és menteni, de vajmihamar sokkal nagyobb akadályokra találunk, mint képzelni tudnók. Adja az Ur, hogy megmaradjunk a világhosszágban, hogy tekinthetjük *Krisztusra* szegedve alha-

tatosan haladjunk a kijelölt cél felé! (Test. for the Church vol. VI. 22. old.)

8. Mily állapotok kezdetét látjuk ma, melyek munkánkat nehezebbé és veszedelmesebbé teszik?

2. Missióprogram. 1917. január 20-ára.

A lelkek megmentésének alapelvei.

1. Hogyan dolgozott Krisztus mint mintaképünk? Máté 28, 18—20.

2. Hogy tegyünk eleget ezen nagy megbizatásnak?

Három nagy igazságot kell megtanulnunk: A lelkek megnyeréséért folytatott személyes munka a legszebb megbizatás, melyet az emberek az Urtól nyertek. A munkának ezen módját választotta Krisztus is. Ez a legeredményesebb, de a legnehezebb munka. Krisztus munkája leginkább személyes beszélgetésekből állott. Egyetlen léleknek is a legnagyobb figyelmet ajándékozott, mert általa az üdv üzenete ezrekhez jutott.

3. A tizenkét tanítvány közül, hétre határozottan mondja az irás, hogy személyes munka által jutottak az igazsághoz. Ezek: *András, Simon, Fülöp, Natánael, Máté, Jakab és János.* Lásd: *Ján. 1, 35—51. Máté 9, 9. Márk 1, 19,*

20. Valószínű, hogy a többi is ily módon jutott az igazsághoz.

4. Az Üdvözítő gondja egyetlen lélekért. Máté 18, 12—14.

Az ítélet alkalmával az emberek élete és halála felett az határoz, hogy mennyiben segíthetnek másokon. Máté 25, 31—46. Jak. 1, 27.

Egyetlen lélek szükséglete is magára vonja Krisztus figyelmét. Együtt érez egy testi, valamint lelki bajaikkal velük. Márk. 10, 46—52.

5. Krisztus 80 Km. t. gyalogol, hogy egy másikon segítsen. Márk. 5, 1—20.

6. Ujravissza utazik, hogy egy anyán és gyermekeken segítsen. Márk. 5, 21—43.

7. A tömegben mindenkinek enni adott. Márk. 8, 1—9.

Hogy adhatunk mi a környezetünknek lelki táplálékot? Mindenkinék adhatunk iratokat.

3. Missióprogram. 1917. február 3-ára.

2. A *lelkek meggyerésének alapelvei.*

1. Krisztus segít a halászoknak munkájok végzésében. Luk. 5, 1—11.

2. Az asszony vizet merít — Ő inni kér tőle. Ján. 4, 5—26.

3. A tudóshoz csatlakozik Krisztus, ki Isten országának a rabbik által előírt szabályait tanulmányozza. Ján. 3, 1—21. Ezen szegény emberre nézve testi szükségletek bírtak a legnagyobb fontossággal. Az Üdvözítő tehát annak szentelte figyelmét. Ján. 5, 2—14. Krisztus először testi szükségleteik iránt érdeklődött, azokról pedig az élet kenyérére terelte figyelmüket. Az asszony figyelve e pillanatban a feltámadásra voltak irányítva. Krisztus erről kezdett beszélni és megértette vele, hogy Ő az élet forgása. Ján. 11, 18—27.

4. Ezen elvtől vezéreltetve küldte ki tanítványait, hogy a belpoklosokat gyógyítsák és a halottakat feltámasszák. Máté 10, 8.

Számos oly eszköz van, amely által szomszédainkat elérhetjük. Sokan vannak, akik különböző betegségektől vannak megtámadva. Ezeknek bizalmát könnyen megnyerhetjük, ha nékik egészségügyi tanácsokat tartalmazó iratainkat adjuk. Terjesszük ezeket s igyezzünk irántuk minden tekintetben szívélyesek lenni és a mi fáradságunknak gyümölcsse leszn.

4. Missióprogram. 1917. febr. 17-ére.

3. A *lelkek meggyerésének alapelvei.*

Gyakran dicsért meg az Üdvözítő földi élete alatt oly lelkeket, kikben dicséretes tulajdonságokat fedezett fel. A bűn korholásától sem riadt vissza, ha szüksége volt rája, de sokkal inkább örült, ha valakiben dicséretet talált.

Az Ur azt akarja, hogy népe senkit se ítéljen el, még ha az ítélet igazságához vezetné is őket.

Aki egy tévedésben leledző népet akar tanítani, annak szeretettel kell fáradozni az illető nép oktatásán. Egy oly központát kell neki venni, melyből megszentelő befolyás árad szét.

Munka közben legelkeseredettebb el-lenségeinkkel is elnézéssel és tisztelettel kell bánnunk. Egyesek gunyolódni fog-nak ez Isteni igazságok felett. Mások pedig, — és gyakran olyanok, kiket elvesztetteknek gondoltunk, — elfogadják Krisztust. Munkánk legszebb eredményét képezi azok megterése, akik a tudatlanság éjszakai sötétségben élnek s akik együgyűségükben az igazság ellen küzdenek. Ezért mindenkit erőlté-

ugyan nem a legkedvezőbb alkalom egy lélek megnyerésére, sőt dicséretre méltot sem igen talál az ember az ilyen szomszédon.

Ámbár úgy látszott, mintha az újságot olvastam volna, mégis állandó készen-létben, utításomat figyelve, a kedvező alkalomra vártam, midőn a hálót kite-ríthetem.

Kis várva újra elő vette a palackot, és újra megkínált, amit én barátságó-san visszautasítottam újból.

„Ön sohasem iszik Úram?”

„Sohasem,” válaszoltam, én.

Azt hiszem, Ön engem egy zülött embernek tart.

„Ellenkezőleg, úgy látom, hogy Ön egy nagyon barátságos és nagylelkű ember, kedves barátom,” azonban nyil-tan meg kell mondanom, azt hiszem, hogy a pálinka ivás nem a leghaszno-sabb magára nézve.”

A pálinka ivó aki ezzel teljesen tisz-tában volt, gyorsan felelt: „Oh igen, jól tudom, hogy ez nagyon káros dolog.”

„Ha azt tudja, akkor miért iszik mégis tovább?, volt a barátságos viszonzás. S ezen barátságos kezdet után nem volt nehéz beszélgetést kezdeni. az úfi társammal.

Erre elbeszélte nekem élettörténetét. Egy Knassachusettebéli paraszt gyermek volt, jelenleg azonban segéd volt egy nagy New-yorki áruházban. Az aratási hála-adó ünnepre utazott haza. Beis-merete, hogy a városban helytelen utakra tévedt, melyek merő ellenértben vannak azzal, melyen gyermekkorában haladt.

Anyja iránt érdeklődtem és ő nyájasan, kíméltevel szólott anyjáról, megemlítvén, hogy anyja állandóan imádkozik érte. Ez egy új kámpontot adott beszélgeté-sünknek. Elképzeltettem vele, hogy mily boldog lenne anyja, ha tudná, hogy ő

Sokan gondolják magukban: No ez

lettől mentesen kell kerülnünk s mit sem szabad cselekednünk, ami valakit a hihetlenségben megerősíthet. (Bizonyos. VI. Köt. 121. 122. old.)

Krisztus első követői csak úgy szen-vedtek fogyatkozásokban és hibákban, mint mi. Krisztusra ép oly próbák vol-tak, mint embertársaink gyöngeségei mireánk. Am Krisztus mégis úgy kezdé meg munkáját, hogy valami dicsérete-set fedezett fel mindenkiben.

A Péterhez intézett szavai ezek voltak: „De derék ember vagy és joggal tart-hatsz igényt ezen névre.

Ahelyett, hogy bírálta volna megcsó-dálta Nátánael őszinte, becsületes jelle-mét. Ján. 1, 47.

Valószínűleg ez volt Krisztus mód-szere a többi tanítványokkal szemben is. Egy vámost látogatásával tisztelt meg, hogy ily módon nyerje meg bizalmát. Luk. 19, 1—10.

Egy beszélgetés egy fiatal ember meg-segítését eredményezte. Márk. 12, 28—34.

Beszélnékünk a százasoknak, az asz-szonynak, aki Jézust megérintette, a hét vaknak, a belpoklosnak és még sokak-nak az esetéről.

„Egy novemberi reggelén a New-yorki nagy pályaudvaron vonatra szál-tam, hogy Bostonba utazzam. A ko-csiba érve csak egyetlen helyet találtam egy piros arcú, jól megtermett, barát-ságos külsejű fiatalember mellett. A helyet elfoglaltam és elkezdtem újságo-mat olvasni.

A fiatal ember kis idő múlva egy pálinkás palackot és egy kis ivópalac-kot vett elő zsebéből és felém fordulva, barátságos hangon kínált meg az ital-lal. Miután azonban én szépen meg-köszönve visszautasítottam, önmagaivott és visszatette a palackot.

is imádkozik. Kértem, hogy a jövőben ő is így cselekedjék.

Szemmel láthatólag meg volt hatva iránta tanúsított érdeklődésem és részvétem által.

Erre a következőket beszélte el: „Tegnap este amint a Broodway-u. haladtam felfelé, éjfélkörül egy kapu alatt egy fiatal embert pillantottam meg, akitől az első pillanatban azt gondoltam, hogy rám akar támadni. Én tehát óvatosan kitértem előle és a kocsiuton folytattam utamat. Ám a fiatal ember egyes-nesen felém tartott és egy kártyát nyujtott át. Midőn az első lámpához értem, elolvastam a kártya tartalmát. A rajta levő sorok értelmében a 22-ik utcában keresztény ifjusági otthon van, hova fiatal embereket szívesen meghívunk, hogy ott üdüljenek, szórakozzanak és otthonosan érezzék magokat. Erősen elhatároztam, hogy visszatérésem után felkeresem ezen helyet és 5 dollárt azonnal munkájuk előmozdítására fordítok.”

Megértettem fiatal utitársammal, hogy azok, akik Krisztust szeretik, őt is szeretni fogják, mert Krisztus is ép olyanokat szeretett, mint ő volt. Kértem továbbá, hogy a hazai ünnepet tekintse egy oly alkalomnak, midőn szívét Istennek ajánlja fel és mondja öreg édes anyjának, hogy imái meghallgattak.

„Ha így cselekednék, igazán nagy örömet szereznék Édes anyámnak,“ felelél szívvelyesen.

Vajjon nem-e tenné szívesen boldoggá öreg édes anyját, ha haza megy, hogy vele együtt üljön meg az aratási hála ünnepet.

„Minden bizommal azt akarom cselekedni“ volt a felelet.

nekem, amiért hogy érdeklődéssel viseltem lelki jóléte iránt én pedig kértem őt, hogy szívét Krisztusnak adja át.

Mitől tartózkodjunk, midőn először beszélgetünk oly emberekkel, kiket az igazságnak akarunk megnyerni? Mindentől, ami előítéletet, vagy bizalmatlanságot ébreszthetne. Beszéljünk Isten szeretetéről, s Krisztus erejéről, amely által a bűnfelett győzedelmeskedtünk,

5. Missióprogram. 1917. március 3-ára.

1. A test természetes állapota. Máté 26, 41. Rom. 8, 7. 8.
2. Az összes ifjak tulbecsülik erejüket és jellemüket. Máré 26, 31—36.
3. Sikert értek el a bizonyoságtévesztésben, a betegek gyógyításában az ördögök elűzésében. Luk. 9, 6. Márk 6, 12. 13.
4. Ebben tökéletesen teljesítették Krisztus megbízását. Luk. 9, 1. 2. Máté 10, 1.
5. De volt idő, midőn nem értek el ily eredményeket. Máté 17, 14—16. Luk. 9, 37—40.
6. Sikertelenségük, versenygésztük volt. Márk 9, 33—34. Luk. 9, 46. Máté 17, 20.
7. Ha azt akarjuk, hogy az emberek tiszteljének bennünket, nem tudjuk megtartani hitünket. Ján. 5, 44.
8. Azért nem tudták a holdkorosat meggyógyítani. Máté 17, 19—20.
9. Különösen Péter volt bizonyos hite és hűsége feől. Máté 26, 33.
10. Mégsem tudott egy óráig virrasztani. Máté 26, 40. Távollról követte 58. V. a eselések, közé elegyedett, Ján. 18, 48. a gunyolódók köze, Zsolt. 1. s átkozódva és esküldözve tagadta meg három ízben is Mesterét. Máté 26, 69—74.
11. Midőn Úra napillantott, kinémet keservesen sirva. Luk. 22, 61. 2.

12. Ezután megért, sőt Üdvözítője kívánságához képest még ő erősítette testvéreit. Luk. 22, 23.

13. A Laodiceai gyülekezet, az apostolokhoz hasonlóan, mit sem tud állapotáról. Jel. 3, 17.

14. Mielőtt eredményes munkát végezhetnénk valaki érdekében, önmagunknak kell megtérnünk és buzgóságosnak lennünk. Jel. 3, 19.

4. Missióprogram. 1917. márc. 17-ére.

Öröm és békeesség szomorúság közben.
(Adventbote.)

1. Mire buzdítatunk? Fil. 4, 4.
2. Mi őrzi meg szívünket, Krisztus Jézusban? Fil. 4, 7.
3. Mikor örvendett felettébb Pál apostol? 2. Kor. 7, 4.
4. Mit talált Pál apostol Efézusban? Ap. csel. 19, 23—40.
5. Mihez hasonlíja tapasztalatát? 1. 15, 32.
6. Ábrázold a Korintusi gyülekezet belállapotát ezen időben. 1 Kor. 3, 3. 4.
7. Mily hatása volt a korintusiakhoz írt első levelének?
8. Mit mondhatott ezért? 2 Kor. 7, 46.
9. Kinél és mennyiben ismétlődik meg Pál tapasztalata?
10. Mily tant akar az Ur minden gyermekének a lelkébe vénsni?
11. Miért dicselkedünk a szomorúsággal? Rom. 5, 3.
12. Mire van Isten népének a végidőben szüksége? Jel. 14, 12.
13. Mit hoz türelmet? Tapasztalat? Remény? Rom. 5, 4. 5.
14. Mifélel van szívünk tudatlanságban?

15. Mily módon gondoljunk keletafrikai misszionáriusainkra?

16. Mit tegyünk, hogy keletázsiai testvéreinket megmenthessük az éhhaláltól?

17. Még honnan jön felénk segélykiáltás?

18. Minek örvendünk másrészt?

19. Hogy halad Istennek üzenete a háborus országokban előre?

20. Mit nem sejtettünk még röviddel ezelőtt?

21. Mennyire haladtunk előre munkánkban?

22. Midőn a szomorúsággal dicsékszünk, mi lehet tapasztalatunk?

Béke és öröm a szomorúság közepette.

Isten gyermekét az Ur oly békével ajándékozta meg, amely felette áll minden értelemnek. Fil. 4, 4. 7. 2. Kor. 7, 4. Istennek ezen békeessége megmarad a legnagyobb emberi küzdelem és szomorúság közepette. Pál apostolnak nagy nehézségeket okoztak a bálványimádó efézusiak. Veltük való küzdelmét a fejedadakkal való harchoz hasonlíja. 1. Kor. 15, 32. Ezen küzdelem alatt az általa alapított korintusi gyülekezetből érkező vészirek, is nyugtalanították. Az Efézusból hozzájuk intézett levelében a lelkükre kötötte, hogy vigyázzanak, ne hogy belső szakadás támadjon közöttük, mikor a belső békére oly nagy szükség van.

Röviddel Macedóniába való érkezése után hozá néki a hű Titus az örömhírt, hogy leveleinek hatása alatt, könyvekközött szálltak a hívők magukba és állították ismét helyre a legnagyobb összhangot. Pál egy következő írásban adott kifejezést az örömhír felett érzett

örömmel. Nagy az én bizodalomhoz, nagy az én dicsekvésem felőle; telve vagyok vigasztalódással, felelőbb való az én örömem minden mi nyomorúságunk mellett. Mert mikor Macedoniába jöttünk sem volt semmi nyugodalma a testünknek, sőt mindenképen nyomorogtunk; kívüli harc, belül félelem. De az Isten a megaláztatott vigasztalója, minket is megvizgalt, Titus megjöttével." 2. Kor. 7, 4—6.

Ugyanezt tapasztalják mindazok, ma is, kik a misszió munkában felelős helyet töltenek be. Ha a beérkező levelet kinyitjuk, örvedetes és szomorú híreket hallhatunk. Válakoznak mint a kaleidoskop képei forgatás közben. De mégis állandóan ugyanazon fény világít. A misszió jelentésekből is folytonosan változó kép tárul elénk: hol örvedetes, hol lehangoló hír érkezik hozzánk. Sok meglepő kiadással, ugyszintén adományokról hozza a posta a hírt. Sokszor válnak a leggyengébb emberek a leghatásosabb eszközökké és megfordítva. Így gondoskodik az Úr, hogy se a jó, se a rossz hírek ne befolyásoljanak nagyon.

Az Úr arra akar bennünket oktatni, hogy ne csupán a jövőndő dolgok dicsőségével, hanem a jelen szomorúságaival is dicsekedjünk. Tudjuk, hogy a szomorúság türelmet hoz, s a vég időben ép erre van szükségünk. Jel. 14, 12. A türelem pedig képessé tesz bennünket az akadályok legyőzésére, ami újabb reménnyel tölt el bennünket. A remény pedig nem engedi, hogy megszegyenüljünk, hanem képessé tesz bennünket arra, hogy az Úr ügye érdekében sokkal nagyobb áldozatokat hozunk.

Gondoljunk az általános veszedelem között keletafrikai testvéreinkre, akik tőlünk teljesen el vannak szakítva. Imád-

kozunk értők, s igyekezzünk készek lenni támogatásukra. Keletázsiai testvéreinket szintén támogatnunk kell, ha az éhenhalástól megakarjuk őket menteni. Lengyelországban és Erdélyben százával vesztették el testvéreink nem csak a hajlékukat, hanem minden földi javukat. Olyanokat kell hathatos támogatásban részesítenünk, kik ezelőtt oszlopai voltak az Evangéliumi munkának.

Másrészt azonban végtelen örömmel tölt el bennünket Isten munkájának azon helyeken való csodálatos előre haladása, melyek mentek a háború csapásaitól. Nyugatafrikából, Kinából, a tenger szigeteiről, az andesi indiánok közül egymásután érkeznek az örömhírek Istenországának épüléséről. Szával fogadják el mindenütt az igazságot. Virágzó kiadóhivatalok keletkeznek a föld legtávolabbi helyein, melyek a benszülőttek nyelvén nem csak lapokat és füzeteket, hanem vastkos könyveket is terjesztenek. És mégis csak keretei bontakoztak ki munkánknak. A számukra megnyitott kapukat még csak alig léptük át. A jelen szomorúságok ne tanítsanak e azon igazságokra, hogy minél nagyobb a veszedelem annál fényesebben nyilatkozik meg Isten segédleme. A szomorúságok pedig türelmemre békességre, öröme és buzgalomra tanítanak bennünket. Munka és adakozási kedvünk folytonosan növekedik, Isten munkája előre halad s állandóan növekszik azok száma, kik velünk együtt Sionba zárándokolnak.

C. L. R.

A Testvérek figyelmébe!

Tudjátok kedves testvérek, hogy a háború kitörésekor igen szép eredményeket értünk el a kiadó-hivatalunkban.

Már több mint hatvan könyv árusítónk volt, akik nem csak a könyveket, traktátusokat terjesztettek nagy számban, hanem az „Utolsó Üzenet-“ből havonta 10—15 ezer példányt adtak el. A háború kitörése alkalmával az elárusítóink legnagyobb része bevonult, s így nem lehetett lapjainkat oly nagy számban kiadni, anélkül hogy tetemes veszteségeket okoztunk volna a Missiónak.

Ennél fogva a lapok csak negyed évenként jelenhetnek meg. A háború oly nagy drágasságot hozott, hogy nem is lehet többé a folyó iratainkat ebben az árban előállítani. De mivel hogy az előfizetéseket, vagyis az előfizetési összeget felemelni nem akarjuk, így legcélszerűbbnek találjuk, hogy az „Utolsó Üzenet“, az Evangéliumi munkást, a szombati leckékkel „együtt negyed évenként adjuk ki. És pedig 3. Kor. a régi előfizetési ár szerint egy évre.

Ilyen módon lehet valamennyire a nagy külsőséget a sajtótermékek kiállításában és a magasabb portók áremelését ellensúlyozni. De így is csak akkor érhetünk vele célt, ha az összes testvéreink éves előfizetői lesznek a lapnak. Mert a rendes előfizetés képessé tesz minket arra, hogy mi is előre tudjunk mindent kiszámítani és a sok mellet kiadásokat így el tudjuk kerülni.

Ezért felkérjük a gyülekezet vezetőket és ép úgy a mi munkásainkat a traktát egyesület vezetőket, hogy ezt a gyülekezet elé hozzák.

Felkérjük a testvéreket, hogy még újév előtt adják be az előfizetéseket, hogy ezután ne külön rendeljék a lekedves testvérek, hogy mindenki rendelkezésére, előfizető legyen!

Huenergardt János F.

1. Program az ifjúsági gyülekezet számára.

Megtartandó 1917. január 6-án.

Tárgy: „Gondolatok Krisztus hegyibeszédéről“ 12—28. old.

1. Jozsua korában melyik hegyen hangzott el az áldás szava Izráel számára? 5. Móz. 11, 27. 28.

2. Ki volt ama igazi Józsua, aki szintén áldást hirdetett az emberiség számára?

3. Hogy viselkedett a nép Krisztus irányában? Márk. 3, 8; Luk. 6, 17—19.

4. Krisztus szerint kié a mennyek országa? Máté 5, 2. 3.

5. Hogy könyörgött Péter? Luk. 5, 8.

6. Hogy hangzik Isten ígéréte a bűnbánó szívekhez? Ésa. 1, 18; Ezék. 36, 26—28.

7. Miért küldi ránk Isten a szenvedéseket? Zsid. 12, 10.

8. Hogy szól az Úr hozzánk? Jel. 3, 19.

9. Hogy vigasztal bennünket Jób könyve? Jób. 5, 17—19.

10. Mivel győzhetjük le a világot? 1. Ján. 5, 4.

11. Mért segíthet Krisztus azokon, akik megkísértettek? Zsid. 2, 18.

12. Ki vigasztalja meg a szomorúkat? 2. Kor. 1, 5; 2. Kor. 1, 3. 4.

2. Program az ifjúsági gyülekezet számára.

Megtartandó 1917. jan. 20-án.

„Gondolatok Krisztus hegyibeszédéről.“ 28—41. oldal.

1. Milyen férfiú volt Mozes? 4. Móz. 12, 3.

2. Mit tett Jézus is? Fil. 2, 7.

3. Hogy hangzik Krisztus parancsa? Máté 11, 29; Máté 16, 24.

4. Hogy hangzik Pál apostol szemé-lyes tapasztalata? Gal. 2, 20.
 5. Hogy jellemzi Pál apostol a szere- tet? 1. Kor. 13, 4—8.
 6. Mivel dicsőíti meg az Ur a szen- vedőket? Zsolt. 149, 4.
 7. Milyen lesz azon föld, amelyet az Ur az aláztosoknak ígért? 2. Pét. 3, 13.
 8. Mi mondatik azokról, akik éhezik és szomjuhozzák az igazságot?
 9. Ki a mi igazságunk Jer. 33, 16.
 10. Hogy hangzik az Ur szózata? Ján. 6, 35.
 11. Hogy elégíti ki az Ur az igazság utáni éhségünket? Ésa. 45, 8; 41, 17, 18.
 12. Hogy magasztalja Isten szava az irgalmasságot? Jób. 29, 12—16.
- Mi mondatik a tisztaszivűekről?

3. Program az ifjúsági gyülekezeti számára.

Megtartandó 1917. február 3-án.

„Gondolatok Krisztus hegyi beszédéről“ 41. 56. oldal.

1. Minek neveztetnek a békességre igyekezők?
2. Ki születik Istentől? 1. Ján. 4, 7.
3. Kicsodák mondatnak Isten fiainak? Róm. 8, 9, 14.
4. Mért örvendünk a szenvedések között? Róm. 8, 18; 2. Kor. 4, 17.
5. Mire kell tekintenünk az üldözé- sek között, ha Mózes példáját akarjuk követni? 2. Kor. 4, 18.
6. Kik voltak példánk a szenvedés- ben és béktetésben? Jak. 5, 10.
7. Mit szenvedtek el gyakran Isten- nek gyermekei az igazság ellenségeitől? Zsid. 11, 35, 36.
8. Mire buzdít bennünket Pál apos- tol? Fil. 4, 4.

9. Mihez hasonlítja Krisztus Isten gyermekeit? (Ti vagytok a föld savai.)
10. Miért áldozta fel értünk magát Krisztus? Ján. 17, 19.

11. Mi a sorsa a lágyemeleg eledel- nek és a közömbös hívőnek? Jel. 3, 15, 16.

12. Miért fontos, hogy szeretet la- kozzék bennünk? 1. Kor. 13, 1—3.

4. Program az ifjúsági gyülekezeti számára.

Megtartandó 1917. február 17-én.

„Gondolatok Krisztus hegyi beszédeiről.“ 56. oldalról 64-ig.

1. Miből vette Krisztus Urunk az Ó tanításának anyagát?
2. Minek nevezte Krisztus az Ó ta- nitványait.
3. Hová nem teszik a gyertyát?
4. Kit dicséme az emberek, midőn jó cselekedeteinket látják?
5. Kiben van az élet? Ján. 1, 4.
6. Mi nincs önmagunkban?
7. Csak környezetünknek világít- sunk-e?
8. Miképen lett küldve az Ur Jézus a világba?
9. Lehet-e Krisztus urunknak fényét elrejteni, ha bennünk lakik?
10. Mire szolgáltak eszközül Dániel és társai Babyloniában és Mardekus Perzsiában?
11. Mi által tisztulnak meg az em- berek szívei? 1. Ján. 4, 16. Jud. 24.
12. Mi lesz, ha Krisztus gyülekezete megteszi a kötelességét?
13. Mikor az Ur megáld minket, mi lesz az eredménye? 1. Kor. 2, 12,
14. Ellenséges dolog-e Krisztus di- csősége felett beszélni, gondolkodni? Ézsaiás 60, 1. Zsolt. 145, 5, 6.

15. Micsoda jellegben álljon a Golgo- tha keresztje előttünk?

16. Micsodák a lelkinapnak a fény- sugarai?

5. Program az ifjúsági gyülekezeti számára.

Megtartandó 1917. március 3-án.

„Gondolatok Krisztus hegyi beszédéről.“ 65. oldalról 102-ig.

1. Miért nem jött el az Ur Jézus? Máté 5, 17.
2. Ki a törvény adó? (Krisztus.) V. Mózes 33, 2, 3.
3. Mi az Isten törvényének lényege és célja? (A szeretet elérése.) II. Móz. 34, 6, 7.
4. Mit nem ismert fel Izrael?
5. Milyen hibába estek a rabik és a zsidó tanítók? (67. oldal 1. szakasz.)
6. Miképen tanított az Ur Jézus? Máté 7, 29.
7. Micsoda a bűn? 1. Ján. 3, 4.
8. Mi célból jött az Ur Jézus? Ézs. 42, 21.
9. Hiába valóvá teszi-e a hit, a tör- vényt? Rom. 3, 31.
10. Megfelelt a farizeusoknak igaz- sága Isten előtt? Máté 5, 20.
11. Miben voltak ők szorgalmasok? Hoseás 10, 1.
12. De micsoda minden emberi jó- ság és igazság? Ézs. 64, 5.
13. Kinek igazságát akarták ők érvé- nyesíteni? Rom. 10, 3.
14. Megtartja-e az a törvényt, aki ha- ragszik az ő atyafára?
15. Szabad-e valakit elítélni? 1. Kor. 4, 7. Jud. 9. Jel. 12, 10.
16. Mire néz az Ur? 1. Sám. 16, 7.
17. Mire törekedett az Ur Jézus az ő hegyi prédikációjában? Figyelmeztette

az embereket, az Isten törvényének lé- nyegére.

18. Mi a keresztény végcélja? Máté 5, 48.

6. Program az ifjúsági gyülekezeti számára.

Megtartandó 1917. március 17-én.

„Gondolatok Krisztus hegyi beszédéről.“ 103—115. old.

1. Mit mondott Krisztus az alamizsua osztásról? (hegyibeszéd.)
2. Hogy tapasztalta Pál apostol a korintusiakat? II. Kor. 9, 2.
3. Hogy tanija Ésaías próféta a jóté- konyságot? Ésa. 58, 7—11.
4. Mit mond az Ur az imádságról?
5. Hogyan imádkozunk ami mennyei atyánkhoz?
6. Megszégyentülnek-e azok, akik Istenre várnak és benne bíznak? Zsolt. 34, 6.
7. Milyen böljre tanít bennünket az Ur?
8. Mily szavakkal tanít bennünket a próféta az igazi gyászra és bűnbánatra? Jólé 2, 13.
9. Mit mond az Ur a nagyon gyúj- téséről? (Hegyibeszéd.)
10. Mi képezi Krisztusnak legfőbb kincsét? Ef. 1, 18. Ésa. 13, 12.
11. Mit irt Pál apostol a tessaloni- kai gyülekezetekhez? 1. Tess. 2, 19, 20.
12. Ha Krisztussal feltámadtunk, mit keressünk? Kol. 3, 1.

Egy megtérő lélek.

1. Hiszi az Istent. 5. Móz. 6, 4.
2. Krisztus megváltónak fogadja Ap. csel. 4, 12.
3. Minden bűnét megvallja és el- hagyja 1. Ján. 1, 9. Péld. 28, 13.

4. Kibékül mindenki vel Luk. 19, 8. Zsid. 12, 14.
5. Uj erőt nyer egy új életre. Ezék. 36, 26. Zsolt. 51, 12, 13.
6. Meghal a világnak. Rom. 6, 11.
7. Eltemetik a keresztség által. Rom. 6, 4. 1. Kor. 12, 13.
8. Hit által nyeri a szentlélek ajándékát. Gal. 3, 2.
9. Gyönyörködik az Isten törvényében és szombafájában. Rom. 7, 22. Ésa. 58, 13.
10. Hiszi Krisztus második közeli eljövételét. Luk. 21, 25—27.
11. A hármás angyali üzenetet Isten művének tartja az utolsó időben. Jel. 14, 6—12. Máté 24, 14.
12. Támogatja az Ur munkáját az Urtól hátra hagyott rend szerint. 3. Móz. 27, 30—32. Mal. 3, 8—10. I. Kor. 16, 1—3.
13. Elismeri a gyülekezet rendjét. Máté 18, 15—17. Zsolt. 141, 5. Zsolt 133.
14. Nem hagyja el a gyülekezetet Zsid. 10, 25.
15. Tisztelettel és engedelmességgel az az előljáróinak. Zsid. 13, 17. I. Tess. 5, 12.
16. Nem dohánnyzik és szeszest italokat nem használ. Péld. 23, 29—32. I. Kor. 10, 11.
17. Megbecsüli az egészség törvényeit. III. Móz. 11, 2. Ésa. 66, 15—17.
18. Hiszi, hogy halhatatlanság és örök élet csak a feltámadás után lesz. I. Tim. 6, 16. János 3, 36.
19. Tudja, hogy a gonoszoknak vége esz. Mal. 4, 1—3.
20. Tudományban nevelkedik. II. Péter 3, 18.
21. Szabad akarathal nem vétkezik. Zsid. 10, 26.

Missió munka.

A katona testvérek munkálkodása a harc-téren.

Messze idegenből jönnek a levelek, szívélyes üdvözlésekkel teli kedves sorok és mindegyik sorközött érezhető az igazi öröm meleg sugara, amely szívünkhez szól, s lelkünket túláradó boldogságra ragadja. Testvéreink írják ezen kedves leveleket, kiket a kötelesegszöllített közlünk, testi erejük megfeszítésével dolgoznak és ha egy pillanatra nyi szabadságot nyernek, felhasználják a lelkek megmentésére. Fáradtságuk és munkájuk nem marad minden eredmény nélkül, sok-sok elhíntett mag a küzdő hadsereg ezer meg ezer katonái között termékeny talajra talált. Bizonyosság erről a következő levél, melyet itt közlünk:

Dec. 6-án. Szeretett testvérem a Messiasban! Az Ur áldását üdvözlétül!

Itt messze, idegen földön, ahol a gránát és schrapnell ördögi hangja reszketeti meg a levegőt, hol e pokoli harmónia erős próbára teszi az ideget, ide is eljut Isten Igé e. Gyógyító balzsamként hat a kimerült beteg ideg-zetre, melynek szálai a végletekig fokozvák.

Mert ugyan mi vidítaná fel a lelket, mi öntene erőt a lankadó tagokba, mint a Hit, a Remény. Az Istenbe vetett erős bizalom a vár, amely minden ellen megvédelmez. Hisz a Zsoltár is mondja: „Isten velem van és nem félek, mit tehet nekem az ember?”

S igazán mondom, hogy csak a Hittem tartott meg. Anyai halálvesztetelem között is mindig a Hit támasztott, mert hittem az Ur segítségében.

Az idő óta, midőn szeretett Simkó testvér a Mindenható jó voltából az írást

igazán tárta fel előttem, teljesen megváltozott előbbi felfogásom a Hitet illetően. Mintha mély álmából ébredtem volna fel, mintha egész bensőm egy nagy fel, mintha alól szabadult volna fel. Vajjon megérdemeltem-e Istentől e jó akaratot? Vajjon érdemes voltam én nyomorult porszem arra, hogy Isten végtelen kegyelme rám is tekintsen? Vajjon érdemes voltam én arra nyomorult férreg, hogy Isten könyörületessége annyi halál közlül kiragadott? Hisz mindnyájan csak az Ő irgalmassága folytán élünk itt, ahol nem tudni mikor ragad el a Végsz.

Meg tudom-e hálálni Istennek e jó-ságát, melyet irántam gyakorolt?

Csak halk imát rebegnek ajkaim és félőn terjesztem könyörgésem trónjának zsámolyához s remélem; hogy meg is hallgatja a szegények imáját.

Megkísértem egy pár sorban leírni megtérésem s összegyűjteni a főbb pontokat, melyeknek alapján előbbi felfogásomat megváltoztattam.

Nehéz küzdelembe került; a szigueran, traditiókhöz ragaszkodó Énem kemény harcot vívott a világgosságra törő, minden külsőséget lerázó Énemmel; s győzedelmeskedett ez utóbbi.

Őszintén, egyszerű hangon írtam le ezen epizódot, mely egész kialakulásomra nagy befolyással leend. Egész más irányt ad Énemnek, magasztosabb célokat teremt részemre. Kár, hogy személyesen nem önthetem ki szívemet szeretett testvéreimnek, mert oly jól esik egyforma nézetet cserélni. Nöde remélem, hogy nemsokára személyesen is vallást teletek szeretet testvéreim előtt.

Bizonyára nem veszi rossz néven sz. Szeretnék minél előbb kebelükbe tar-

tozni, a testvérek közé, kik velem együtt egyet vallanak. Azt hiszem a Simkó testvér irt is a felvételem ügyében és én is kérem, hogy szilárd meggyőződésem alapján, a budapesti adventi gyülekezetbe való felvételem iránt intézkedjék.

Az Ur áldását kívánva valamennyi testvérenek az Urban.

Szeretettel üdvözli testvére a Messiasban: P. Z. orvostan. hallgató.

Simkó testvérünk munkálkodott ezen kedves lélekkel. Kétszeres munkát fejt ki, mert ő is a harctéren hallotta legelőször az igazságot, az ágyuk dörgése és a srappell kattogása között véste Isten az ő magasztos szent Igéjét mindgyökök szívébe, mintegy emlékeztetésül, hogy azt onnan soha többé kine töröljék.

Sok ehhez hasonló kedves levelet kapunk, melyek folytán tudomásunkra jut egy-egy kedves lélek megtérése, kiket az Ur ezen az uton akar az övéhez szólítani, ezen az uton akarja a tudomásunkra hozni, hogy igenis Ő létezik. E sok megtérések közül nem mind jut el hozzánk, mindegyiket nem is ösmerhetjük meg; az Ur jósága és kegyelme folytán erős a Hitünk és meggyőződésünk, hogy találkoznunk fogunk velök. Az Újféldön. Hol nagy lesz az öröm a lelkeseledés és velünk lesz ami Mennyei Atyánk mindörökön örökké.

Benkovszky Iltus.

1. Itt a földi élet határa, Kis időre szorított, Mely eltűnik úgy mint a pára, Mely napfénytől felszívott.

2. Ezután lesz örök nyugalom, A mennyei szent hazában, Ott nincs szívűjítő aggodalom, Az angyalok táborában.

Missió körutunk.

Nov. hó 15—26-ig abban a kiváló örömben részesültünk, hogy Conrádi testvérünk, az európai divízió előjárója meglátogatott bennünket.

Csütörtökön délután a budapesti gyülekezet helyiségében tartott missió beszédet nagyobb hallgatóság előtt, este a budapest II. gyülekezet termében igen épületes beszédet tartott; az „Élet igéjéről.”

Pénteken nov. elutaztunk Mokrinba, ahol a délmagyarországi kerülethez tartozó testvérek egy nagy részével találkoztunk. Péntek estétől, hétfő estéig sok igen áldásos és tanulságos öröm óráink volt. Conrádi testvér igen sokat beszélt azon feladatokról, amelyek előttünk vannak nem csak szép hazánkban, hanem a pogányok földjén, Afrikában stb. is.

A kedves testvérek szabad elhatározása következtében összegyűlt, 450 kor. az Afrikai missió javára.

Mokrinból Temesváron át eljutottunk Aradra. Az Aradi gyülekezetrel csak egy napot töltöttünk, de az öröm nagy volt, mert már 8 éve annak a konferenciának, amióta Conrádi testvér ott járt, s most ismét üdvözölheték. A közlekedés hiányánál fogva Szerda helyett csak Csütörtökön értünk Békés-Csabára, ahol a testvérek szintén örültek ennek a ritka alkalomnak. Conrádi testvér viszont megdicsérte a testvéreket áldozó készségükért és buzgóságukért, ami abban is megnyilvánult, hogy az Ur ügyének előmozdítására igen szép tágas imaházat építettek.

A pénteki nap hozott minket, Gyulára, ahol már nagyobb összejövettel igérkezett. A péntek esteli gyülekezet alkalmával már tele volt az imaház,

ennél már képviselve voltak a Gyulavári, Gyulavarsándi, a Sarkadi a Székudvari és a Békési testvérek is. A szép szombatnap elfelejtethetlen. Conrádi testvérünk a délelőtti órákban szólt a hívő lélek áldásairól. Habár közel a vég, mégis úgy munkálkodik az Ur népe, mint aki tudja, hogy igen rövid az ideje. A délutáni órákban tapasztalati órák volt, amidőn a testvérek legnagyobb része nagy örömmel fejezte ki az Ur iránti háláját a nyert áldásokért. Éjjel tovább utaztunk Kassára, ahová vasárnap helyett, csak hétfőn reggelre érkezünk. Azért a testvérek türelemmel várták az érkezésünket és hétfőn egésznap igen áldásos gyülekezetünk volt. Conrádi testvérünk, aki eddig még nem volt Kassán, nagyon örült, hogy a felsőmagyarországi testvéreinkkel is találkozhatott.

„A nagyróczzei, nyiregyházi, miskolci, egeri, szepsi és ilonczai gyülekezetek képviselve voltak. A rövid időt jól kihasználva, kedden reggel Conrádi testvérünk eltávozott közülünk, folytatta utját hazafelé. Alutrott még egy napot töltött Kassán s innen eltávozva, hazafelé utközben meglátogatta a miskolci testvéreket is, akik jó reménységben vannak a jövőre. Egészebe véve mondhatom, hogy habár szerettünk volna a különböző helyeken általános gyülekezetet tartani, de ami a jelenlegi körülmények között keresztülvihetően, mégis megvagyunk győződve, hogy ezek a kerületi gyülekezetek nagy segítségére szolgálnak azoknak, kik azokban részt vettek s kerjük az Urat, hogy hozza el az időt, midőn ismét akadálytalanul folytathatjuk az Ur munkáját.

Hienergart F. J.

A Duna-Unió negyedévi jelentései

1916. július 1-től szeptember 30-ig.

Terület	Helyiségek	Tagok		Felvét.		Tized		Szombatsik.		Hétköz-napi adakozás		Imanapi adakozás		Más missió adakoz.		
		sz.	szv.	kor.	szv.	kor.	szv.	kor.	szv.	kor.	szv.	kor.	szv.	kor.	szv.	kor.
Közép-magyar terület	Alcsil	5	—	8	—	60	—	5	—	—	—	—	—	—	—	80
	Arad I.	35	—	425	—	10	—	35	—	55	37	15	50	—	—	—
	Arad II.	5	—	38	—	20	—	5	—	2	—	1	20	—	—	—
	Aradkövi	7	—	—	—	—	—	7	—	—	—	—	—	—	—	—
	Békes	13	—	191	—	84	—	13	—	11	50	10	72	—	—	—
	Békéscsaba	40	—	332	—	36	—	40	—	33	32	4	97	—	—	—
	Békésgyula	60	—	847	—	96	—	60	—	51	49	4	—	—	—	—
	Budapest I.	102	—	843	—	67	—	102	—	87	93	10	50	—	—	—
	Budapest II.	38	—	687	—	37	—	38	—	57	03	33	17	—	—	182
	Budapest III.	49	—	410	—	56	—	40	—	30	87	15	53	—	—	15
	Dunakisvársány	9	—	—	—	—	—	9	—	3	—	—	—	—	—	—
	Gyorok	24	3	249	—	84	—	21	—	18	06	5	90	—	—	30
	Gyulavári	12	—	104	—	—	—	12	—	6	60	—	—	—	—	—
	Gyulavarsánd	10	—	52	—	—	—	10	—	10	—	3	—	—	—	—
	Ipp-Zovány	7	—	140	—	86	—	7	—	18	77	2	12	—	—	—
	Kiskunfélegyháza	12	—	249	—	35	—	10	—	10	—	—	—	—	—	—
	Kovácsi	10	—	40	—	30	—	9	—	4	94	2	06	—	—	—
	Körösbölkény	11	—	107	—	—	—	8	—	2	80	4	25	—	—	—
	Kurtakér	8	—	—	—	—	—	8	—	—	—	—	—	—	—	—
	Kürtös	8	—	—	—	—	—	8	—	—	—	—	—	—	—	—
Mácsa	46	4	—	—	—	—	46	—	41	—	—	—	—	—	—	
Mikelaka	5	—	30	—	—	—	5	—	—	—	—	—	—	—	—	
Nagyvárad	13	—	249	—	26	—	13	—	16	—	—	—	—	—	—	
Rátón	17	4	60	—	—	—	17	—	17	—	22	08	—	—	—	
Sarkad	16	—	58	—	—	—	16	—	16	—	—	—	—	—	—	
Seprős	33	2	—	—	—	—	3	—	—	—	—	—	—	—	—	
Szamoskeszi	14	—	—	—	—	—	14	—	—	—	—	—	—	—	—	
Székudvar	54	—	77	—	—	—	54	—	—	—	—	—	—	—	—	
Különállók	2	—	—	—	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	
Adakozások	—	—	8	—	40	—	—	—	122	—	—	—	—	—	—	
Alt. gy. Bpest	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
összesen	665	13	5211	—	67	—	634	—	550	76	108	92	—	—	—	228
Nyugat-magyar missió-terület	Donyhád	12	—	131	—	70	—	12	—	10	46	9	34	—	—	—
	Pozsony	5	—	43	—	50	—	5	—	5	80	2	57	—	—	—
	Soprony	27	—	683	—	33	—	27	—	58	26	25	80	—	—	—
	Különállók	16	—	165	—	55	—	16	—	26	54	8	73	—	—	—
összesen	74	—	2 1024	—	08	—	74	—	101	66	46	44	—	—	—	—
Száva missió-terület	Pozsego	4	—	32	—	62	—	4	—	4	60	2	—	—	—	—
	Sarajevó	8	—	221	—	77	—	8	—	28	50	12	19	—	—	4
	Vinkovci	5	—	10	—	—	—	5	—	6	60	2	—	—	—	—
	Különállók	3	—	52	—	—	—	3	—	1	50	1	50	—	—	—
Adakozások	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
összesen	20	—	316	—	39	—	20	—	41	20	17	69	4	—	—	—
Észak-magyar missió-terület	Eger	11	—	93	—	38	—	6	—	—	—	—	—	—	—	—
	Ilonca	32	—	742	—	48	—	20	—	45	71	25	49	—	—	20
	Kassa	31	—	75	—	—	—	6	—	6	—	4	—	—	—	—
	Liptószentmikl.	6	—	331	—	71	—	23	—	17	77	—	—	—	—	2
	Miskolcz	22	—	44	—	80	—	5	—	6	86	11	50	—	—	—
	Nagyrózse	5	—	71	—	72	—	7	—	15	34	12	94	—	—	—
	Nyiregyháza	7	—	124	—	04	—	7	—	9	40	3	51	—	—	—
	Szepes	7	—	210	—	—	—	5	—	—	—	24	—	—	—	194
	Különállók	5	—	10	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Adakozások	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
összesen	126	—	1703	—	13	—	99	—	113	94	81	44	—	—	—	246

Hogyan talált meg engem az Igazság!

Nehéz kérdés. Igen nehéz reá ősziinte választ adni. — Most, hogy már megtalált engem az Igazság az Ur különös kegyelméből, s megadatott nékem az öröm, hogy megismerhettem az Ur Jézus végtelen nagy irgalmát, kegyelmét és szeretetét, most már erősebb a hittem, hiszem az Ő segítségét is mindenben és mindenkor s így megpróbálom, hogy ősziinte szivből adjak feleletet e kérdésre.

Ha ma visszapiillantok multamra, a mai lelki szememmel, az Ur különös kegyelméből kapott világság fénye mellett, az az első amit kétségtelenül megállapítottam magamban az, hogy csodásak az Ő utjai. — Látom éltem elmúltott 36 évét, látom magamat mint gyermeket és ifjút, mint érett embert, s elgondolkodva az ez idő alatt velem történteken, nem tagadhatom el örömteljes megilletődésemet a felett, hogy amit eddig mint lelki sötétségben járó a pusztta véletlennek tulajdoníthattam, abban ma az Ur végtelen kegyelmét, szeretetteljes vezetését kell éreznem. — Alapjában véve mindig jó szívű és ideálista voltam, ösztönyszerűen is mindig inkább a jót szerettem és sohasem feléle törekedtem, hanem mindig valami felnem ismert embereket az egyerűbb emberekhez vonzott. Mégis az alapvonalásaim dacára most tudom csak igazán mennyi, de mennyi sok rosszat is tettem, mennyi hibaválóságot követtem el, s mily üres, szinte hitvány céltalan életet éltem eddig. — Hiába az igazság s javulás legelső feltétele, hogy önmagunknak legyünk lesgzigorúbb bírái.

Borzasztó gondolat most nékem az, hogy legalább 20 évet üres lélekkel

könnyelműen tékozoltam el életemből. Borzasztó gondolat azért, mert ma már látom, tisztán és világosan, mit mulasztottam el, mennyit tudtam volna ez idő alatt az Urnak és embertársaimnak, a lelkek művelése által szolgálni, s vizsgáló gondolatom csak egy akadt, hogy a rosszat szükséges megismerni, hogy ellene teljes erőnkől és az Ur segítségével küzdhessünk, s talán ezért látta jónak az Ur, hogy csak 2 hónap-pal ezelőtt talál reám az Ő végtelen kegyelmes szeretetéből az élet igazsága. — »Kár, hogy nékem is a magam kárán kellett azt megtanulnom. Tudom, hogy az Ő irgalmának és szeretetének nincsenek emberi határai. Most már erősen hiszem, hogy mindenért bocsánatot nyerek.

Nád.

A Duna-Unió negyedévi jelentései

1916. július 1-től szeptember 30-ig.

Tertület	Tagok száma	Felvét.		Tized		Szombatisz adakozások		Hétköznap adakozások		Imanapi adakozás		Más missió adakoz.	
		keg.	szav.	kor.	fill.	kor.	fill.	kor.	fill.	kor.	fill.	K	f
Középmagyar terület	665	13	1	52	11	67	550	76	108	92	—	—	228
Romániai terület	834	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Erdélyi terület	848	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Eszakmagyar missióterület	126	—	—	1703	13	113	94	81	44	—	—	—	216
Száva missióterület	20	—	—	316	39	41	20	17	69	4	—	—	55
Tisza missióterület	283	18	—	5886	28	419	26	298	34	288	—	—	50
Nyugatmagyar missióterület	74	1	2	1024	08	101	06	46	44	—	—	—	—
összesen	2850	32	314	1414	55	1236	22	552	83	292	—	—	500

A Duna-Unió missió- és traktátageszületeinek negyedévi kimutatása

1916. július 30-tól szeptember 30-ig.

Tertület	Jelentések	Missiólatogatók	Biblia-óra	Ekküldött levelek	Dóck. levelek	Folyóiratok	Nyomtatvány oldalszám		Folyóiratok		Bevétel	
							sz. előf.	eljár.	eljár.	eljár.	K	f
Középmagyar terület	101	645	455	153	51	150	1898	35817	64	186	625	51
Erdélyi terület	24	81	82	17	9	20	24	10302	1	32	115	0
Eszakmagyar missióterület	183	1432	2936	201	176	950	712	6695	12	1579	321	46
Száva missióterület	2	3	30	—	—	6	276	8165	36	73	63	27
Tisza missióterület	55	361	254	82	43	43	768	48451	—	108	351	57
Nyugatmagyar missióterület II. negyed	34	47	101	40	12	—	—	—	—	—	—	—
összesen	399	2560	3888	493	291	1169	3678	109430	113	1990	1481	26

Halálozási jelentések.

Bádor Miklósné testvérnőnk folyó év szeptember 15-én 70 éves korában türelemmel viselt nehéz szenvedések után meghalt. A Gyulai gyülekezetnek 2 éven át hűséges tagja volt. Azzal a remény-nyel bucsuztunk el a kedves testvérnőnkötől, hogy a Feltámadás reggelén viszont látszunk.

Jeszenszky Béla.

Ungor Károlyné testvérnőnk 62 éves korában nyugalomra tért, azzal a boldog reménnyel hagyta itt a földi lakhelyét: hogy: »Az Ő Megváltója él!« és nem hagyja az Ő szenteit a sirban. Az elhunyt a Sarkadi gyülekezetnek, 1 éven át tagja volt.

J. Fülpö.

Folyó évi október hó 20-án este 7

órákor elhunyt az Urban Nyiregyházián Demény Ferenc testvérünk életének 73-ik évében. Az Úr Jézus példázata szerint testvérünk is este ált a munkába. Folyó évi július havában fogadta el a jelenvaló igazságot szülő falujában Makfalván. Hisszük, hogy őt is viszontlátjuk az igazak feltámadásakor. Alulírott nagy számú közönség előtt szólt a Zsidók 11, 13—16; verseiből a háznál. Kedves neje, egy fia, két leánya, mint testvéreink és a Makfalvi gyülekezet gyászolja.

Kelemen István.

1916. július havában, a bukovinai harctéren hősi halált halt ifj. *Ambrus Pál* testvérünk, életének 40-ik esztendőjében kötelességének teljesítése közben. Egy gránát felrobbant, légnyomás következtében lelte hirtelen halálát. Kedves testvérünk 1906. óta hű tagja volt a Békés-csabai gyülekezetnek és nagyon szerette az igazságot. Kedves neje testvérünk, egy évvel férje elhalálása előtt hosszabb szenvedés után elhunyt. Így most már a kedves atyánkfia elhalálása által az 5 gyermek teljesen árva maradt. Az öreg szülei és testvérei nem gyászolják mint olyanok, kiknek nincsen reménységük. Bizalmuk van, hogy az első feltámadáskor viszont látjuk a kedves testvéreinket.

H. J. F.

1916. december hónapjában elhunyt az Urban *Hrabovszky Pál* testvérünk, a békéscsabai gyülekezetnek 1914 óta hű tagja volt. Testvérünk nagykorú dacára mindig pontos látogatója volt a gyülekezetnek. Alulírott jelen 14, 13. alapján tartotta a gyászbeszédet.

Botyánszky Máttyás.

1916. okt. 30-án elhunyt az Urban *Fejes József*né Tömörkényi községben

hosszabb szenvedés után. A testvérünk régebbi idő óta megismerkedett az igazsággal, de csak röviddel elhalálása előtt vétett fel. A gyászbeszédet tartotta Ósz B. Mihály testvérünk nagy számú hallgatóság előtt. Jel. 14, 13. alapján. Az elhunytat kedves férje, két kicsiny gyermeke és nagyszámu rokonsága gyászolja. Adjon az Úr boldog viszontlátást az első feltámadásnál.

Huenergardt F. J.

1916. augusztus 20-án hunyt el Nagy Elekne testvérünk Marosvásárhelyen, aki három évig volt tagja a Mező-Felei gyülekezetnek. A sírnál alulírott tartott beszéget nagyobb számú hallgatóság előtt az életéről és a haláláról. A boldog viszontlátás reményében bucsuztunk testvérünkötől.

Székessai Domonkosné.

Nyugta.

Egy békési testvérünk 100 koronát adományozott az afrikai missióra.
Nagy Ferencné K 2.—
Egy barátiné Békésről K 10.—
A kedves N. testvérek Szepsiből K 40.—
adtak a magyar missió részére.
Bala Andrásné Krasznáról 5 koronát adott az afrikai missió javára.
özv. Király Ferencné 25 koronát adott az afrikai missió javára.
Az Úr áldja meg az adakozókat és adományait.

A pénztáros.

„Évangéliumi munkás“

Megjelenik negyedévenként.

Kiadja:

A vallásos iratok nemzetközi kiadóhivatala
Budapesten.

Szerkesztőség bizottság:

Huenergardt J. F., Zeiner A., Kessél Fr.

Felolvas szerkesztő: *Huenergardt János F.*

Vallásos iratok Nemzetközi Kiadóhivatala

Budapest, V., Katona József-utca 28., I. 5.

Amplum részére: Review & Herald Publ. Assn.

New-York City, 32. Union Square East.

Horn-nyomda, Rákospalotán.

Évangéliumi munkás.

„Mindenk az ő jutalmát veszi az ő munkája szerint.“ 1. Kor. 3, 8.

X. évfolyam.

Budapest, 1917.

1. szám.

Missió körut a viszontlátásos időben.

Ez év elején a kedves testvérek kérsére elhatároztam magam, egy hosszabb körútra, melyet már régebben tervbe vettem. Budapestről elindulva több órai késéssel, megérkeztem Biharkezesre, ahol egy kedves barátunk házában igen áldásos estét töltöttem. Rákövetkező napot a nagyváradi testvérek társaságában voltam. Annak dacára, hogy a munkások ritkán látogathatják ezen várost, mégis vannak kedves lelkek, kik a testvérek támogatása által igen szépen haladnak előre a hit életükben. Január 19-én reggel nagy hóviharban a szilágymezei testvérek látogatására indultam. Első megálló helyem Ip volt, ahol Kássa Zsigmond és családja nagy szeretettel fogadott. A szent szombatot az ipi testvérek társaságában töltöttem. Szombat utáni éjjel Szilágysonmlóból gyalog Szilágyrátonba mentünk át.

Ahol Kerekes Márton kedves atyánkfia házában a testvérek nagy részével a vasárnap délutáni és esti órákat igen áldásosan töltöttük. Itt is a testvérek jó reménységgel vannak és egynéhány kedves érdeklődő tanulmányozza az Úr igazságát. A krasznai és bagosi testvé-

rek megjelentek a rossz időjárás dacára is a gyülekezetben. A testvérek az Úr iránti bizalmuknak és szeretetüknek kifejezést adtak azzal, hogy anyagi áldozatokat is hoztak. Másnap utunk visszavezetett Szilágy-Zoványba, ahol özvegy Király testvérnével és egy másik testvérrel együtt megtartottuk az Úr vacsorát egy barátónk házában. Ezek a testvérek is nagyobb összeget áldoztak úgy az afrikai, mint a magyarországi missió munkájára.

Ezen áldásos tapasztalatok után utam Miskolcon át Szepsibe vezetett. Rövid ottlétem is mindnyájunk áldására szolgál, s ha nem is gyakran látogatják a szepsieket, a munkások, mégis jó reménységben és bátorságban vannak. Kassán találkoztam Kelemen atyánkfival, kivel másnap Beregszászon át Ilonczára mentünk. Az ilonczai állomáson találkoztunk a gyülekezet előjárójával Krolly Lászlóval és a gyülekezet diakonusával. Az nap péntek lévén, nagy számú hallgatóság előtt megtartottuk Isten tiszteletünket. Szombat napon is egésznap Isten igéjével foglalkoztunk, igen sok tanulságot és bátorítást merítettünk az Úrnak igéjéből s így teljessébe ment régi vágyam, az ilonczai testvérek meglátogatását illetőleg. Ezen gyülekezet is sok visz-